

รายงานส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง การศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะชิ้นใหญ่ ;
การคัดแยกขยะชิ้นใหญ่เพื่อนำมาใช้ประโยชน์

จัดทำโดย นางคณินนิตย นนท์พนาผล
ตำแหน่ง นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ
สังกัด สำนักงานจัดการมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล สำนักสิ่งแวดล้อม

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับต้น รุ่นที่ ๓๗
สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

คำนำ

รายงานการศึกษาส่วนบุคคลฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม หลักสูตรผู้บริหาร มหานคร รุ่นที่ ๓๗ จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะชิ้นใหญ่ ; การคัดแยกขยะชิ้นใหญ่ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ จะเป็นขยายผลการส่งเสริมการลดปริมาณมูลฝอยและนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ตามแนวคิดขยะเหลือศูนย์ (Zero Waste Management) และขับเคลื่อนแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๗๕) ให้บรรลุตามเป้าหมาย

ขอขอบพระคุณนายแพทย์เกรียงไกร ตั้งจิตธมณีศักดิ์ดา ผู้อำนวยการโรงพยาบาล เจริญกรุงประชารักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ความกรุณาให้คำแนะนำ ในการจัดทำรายงานฉบับนี้ให้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานการศึกษาส่วนบุคคลฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ ต่อการเรียนรู้ของผู้ที่สนใจและสามารถนำไปปรับใช้ในการวางแผนและพัฒนาการปฏิบัติงานต่อไป

คณินนิตย์ นนท์พนาผล

สารบัญ

	หน้า
ความสำคัญของการศึกษา ที่มาของการนำเสนอ	๑
วัตถุประสงค์	๓
เป้าหมาย	๓
แนวคิดและหลักการที่ใช้ในการศึกษา	๓
หลักการ ๓ช หรือ ๓Rs	๓
แนวคิดการจัดการความรู้ (Knowledge Management)	๔
แนวคิด Positive Deviance (PD)	๕
การวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis)	๖
แนวทางการดำเนินการ ระยะเวลา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	๘
ประโยชน์จากการศึกษา	๙
งบประมาณ	๙
แนวทางการติดตามประเมินผล	๙
ข้อเสนอแนะ	๑๑

๑. หัวข้อ การศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะชิ้นใหญ่ ; การคัดแยกขยะชิ้นใหญ่ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์

๒. ความสำคัญของการศึกษา/ที่มาของการนำเสนอ

กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่มีความสำคัญทั้งเมืองหลวงและเมืองที่เป็นศูนย์กลางของประเทศในทุกด้าน เป็นเหตุผลหลักที่ทำให้ผู้คนจากพื้นที่อื่น รวมถึงแรงงานต่างด้าวอพยพเข้ามาหางานทำ ส่งผลให้จำนวนประชากรแฝงเพิ่มขึ้น จากการศึกษาจำนวนประชากรของกรุงเทพมหานครของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า ในปี ๒๕๕๗ มีประชากรทั้งหมด ๑๐,๖๘๒,๐๒๖ คน และในปี ๒๕๗๗ จะมีประชากรเพิ่มขึ้นเป็น ๑๓,๐๘๗,๘๑๒ คน เป็นตัวแปรที่สำคัญต่อการเกิดปริมาณมูลฝอยที่เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งลักษณะหรือประเภทของมูลฝอยจะมีการเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากขึ้นและลักษณะการใช้ชีวิตประจำวันเปลี่ยนแปลงไป

เพื่อเตรียมรับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งปริมาณมูลฝอยที่เพิ่มขึ้นและประเภทของมูลฝอยที่เปลี่ยนไปจึงเป็นสิ่งทำให้กรุงเทพมหานครต้องมีการวางแผนบริหารจัดการมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพและนำไปใช้ประโยชน์ให้มากที่สุดที่สอดคล้องกับนโยบายในระดับประเทศและระดับสากล จากสถิติกรุงเทพมหานครมีมูลฝอย ๑๐,๕๖๔ ตัน/วัน ในปี ๒๕๖๒ เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๕๒ ที่มีปริมาณมูลฝอย ๘,๗๘๘ ตัน/วัน ทำให้ทราบว่ามีปริมาณมูลฝอยเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๑๖.๐๘

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) กำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน “ เป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals:SDGs) ประกอบไปด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์ ได้ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาการจัดการมูลฝอย โดยกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการมูลฝอย ตกค้างสะสมในพื้นที่วิกฤต มีการจัดทำแผนการบริหารจัดการมูลฝอยในระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่น การรวมกลุ่มขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการร่วมลงทุนของภาคเอกชนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการมูลฝอย การลดปริมาณการผลิตมูลฝอยและคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด การแปรรูปขยะมูลฝอยเป็นพลังงาน การออกกฎหมายและมาตรการจัดการของเสียอันตรายชุมชน เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ มีการควบคุมแหล่งรับกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน ควบคุมการขนส่งของเสียอันตรายจากอุตสาหกรรม สร้างวินัยคนในชาติเพื่อการจัดการขยะอย่างยั่งยืน โดยให้ความรู้ปลูกจิตสำนึก และสร้างความตระหนักให้ประชาชน นักเรียน เยาวชน ใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์มาใช้ในการบริหารจัดการมูลฝอย โดยใช้หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย ทบทวนเกณฑ์การเก็บค่าธรรมเนียมการจัดการมูลฝอย บังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ -๒๕๖๔) ที่มีแนวทางเพื่อขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่การเป็นสังคมปลอดขยะ (Zero Waste Society) โดยวางแผนบนแนวคิดหลักการ 3Rs คือ มุ่งเน้นการลด การเกิดมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด การนำมูลฝอยกลับมาใช้ซ้ำและใช้ประโยชน์ใหม่

กรุงเทพมหานครได้ให้ความสำคัญกำหนดนโยบายการจัดการมูลฝอยที่สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วยการลดปริมาณมูลฝอยที่แหล่งกำเนิดและนำกลับมาใช้ใหม่ จะเห็นได้จาก

แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๗๕) ระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ประกอบด้วยวิสัยทัศน์ ๖ ด้าน โดยวิสัยทัศน์ด้านที่ ๑ มหานครปลอดภัย มิติที่ ๑.๑ ปลอดภัยไร้พิษ เป้าหมายที่ ๑.๑.๒ กำหนดให้กรุงเทพมหานครมีการบริหารจัดการมูลฝอยและของเสียอันตรายด้วยแนวคิดขยะเหลือศูนย์ (Zero Waste Management) ด้วยการนำกลับมาใช้ใหม่และทำให้ขยะเหลือน้อยที่สุดและกำจัดในส่วนของที่เหลือนำไปใช้เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ

สำนักสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงาน มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเพื่อแก้ไขฟื้นฟู ส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยมีพันธกิจ ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการมูลฝอย ขยะและสิ่งปฏิกูล ด้านการควบคุมอากาศและเสียง การเพิ่มพื้นที่สีเขียว ด้านการลดภาวะโลกร้อน และการแสวงหาความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการจัดการสิ่งแวดล้อม ในส่วนการจัดการมูลฝอย ขยะมูลฝอย สำนักสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการกำจัดมูลฝอยและกำหนดนโยบาย แนวทางให้ ๕๐ สำนักงานเขต บริการเก็บขนมูลฝอยอย่างสม่ำเสมอไม่มีมูลฝอยตกค้าง รวมถึงให้การสนับสนุนเครื่องจักรกล รถเก็บขนมูลฝอย

ในปัจจุบันสำนักงานเขตให้บริการเก็บมูลฝอย ๔ ประเภท ได้แก่ มูลฝอยทั่วไป มูลฝอยเศษอาหาร มูลฝอยรีไซเคิล และมูลฝอยอันตรายจากบ้านเรือน โดยใช้รถเก็บขนมูลฝอยที่มีการบีบอัดมูลฝอย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บขนมูลฝอยแต่มีข้อจำกัดที่ไม่สามารถจัดเก็บมูลฝอยที่มีขนาดใหญ่ได้ เนื่องจากจะทำให้เครื่องบีบอัดมูลฝอยเกิดความเสียหาย จึงพบปัญหาการลักลอบการทิ้งขยะขึ้นใหญ่ เช่น เฟอร์นิเจอร์เก่า ซากเครื่องใช้ไฟฟ้า ที่นอนเก่า ขยะก่อสร้าง ยางรถยนต์และของเหลือใช้ต่างๆ ที่ทิ้งลง คู คลอง ซึ่งขยะเหล่านี้จะอุดตันและไปกีดขวางทางน้ำไหล ทำให้ประสิทธิภาพการระบายน้ำลดลง เป็นสาเหตุของปัญหาน้ำท่วมขังที่ส่งผลกระทบต่อจราจรติดขัดในเวลาที่ฝนตกหนัก ในกรณีการลักลอบทิ้งขยะขึ้นใหญ่ ในที่สาธารณะหรือที่วางริมทางจะมีความเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย และความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง เพื่อลดปัญหาการลักลอบการทิ้งขยะขึ้นใหญ่ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้ดำเนินการ ๕ นโยบายทันใจ นโยบายที่ ๑ สะอาด (CLEAN) : บ้านเมืองสะอาด การบริหารใสสะอาดร่วมกับผู้บริหารกรุงเทพมหานคร ได้กำหนดแนวทางให้ทั้ง ๕๐ เขต ให้บริการ เก็บขนมูลฝอยขยะขึ้นใหญ่โดยใช้รถบรรทุกเปิดข้างให้บริการจัดเก็บขยะขึ้นใหญ่ทุกวันอาทิตย์ และนัดหมายวัน เวลาและกำหนดจุดนัดทิ้งในพื้นที่ สำนักงานเขต ได้ดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ การให้บริการตามนโยบายฯ ในเชิงปริมาณ โดยสามารถจัดเก็บขยะขึ้นใหญ่ได้ตามแผนงานครอบคลุมพื้นที่ให้บริการทั้ง ๕๐ เขต และมีประชาสัมพันธ์แจ้งให้ประชาชนในพื้นที่ให้บริการทราบล่วงหน้า เพื่อให้ประชาชนมีเวลาตรวจสอบสิ่งของเหลือใช้ภายในบ้านและนำมาวางหน้าบ้านหรือจุดที่กำหนดจากการดำเนินการสามารถจัดเก็บขยะขึ้นใหญ่ได้ ๕,๙๓๘ ตัน และ ๔,๑๑๗ ตัน ในปี ๒๕๖๑ และปี ๒๕๖๒ ตามลำดับ และจากข้อมูลการสำรวจองค์ประกอบมูลฝอยขึ้นใหญ่พบว่าประกอบไปด้วย เฟอร์นิเจอร์มากที่สุดร้อยละ ๔๒.๐๒ รองลงมาเป็นขยะก่อสร้าง ร้อยละ ๑๖.๖๑ และที่นอน ร้อยละ ๑๖.๓๒ หากประเมินถึงศักยภาพการนำไปใช้ประโยชน์พบว่าขยะขึ้นใหญ่ยังอยู่สภาพที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ร้อยละ ๖๒.๕๒ ที่เหลือร้อยละ ๓๗.๔๘ ไม่สามารถคัดแยกมาใช้ประโยชน์ได้

ผู้ปฏิบัติงานให้บริการเก็บขนมูลฝอยขึ้นใหญ่ของสำนักงานเขต จะให้ความสำคัญกับการคัดแยกมูลฝอยและมีแนวทางจัดการขึ้นใหญ่ที่แตกต่างกัน ทำให้มีขยะขึ้นใหญ่ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ถูกส่งศูนย์กำจัดมูลฝอยของกรุงเทพมหานครอย่างไร้ค่าในปริมาณมาก ทำให้เสียโอกาสที่จะ

นำขยะมาใช้ประโยชน์ และเป็นภาระของกรุงเทพมหานครที่ใช้งบประมาณในการกำจัดด้วยการฝังกลบมากขึ้น ดังนั้นเพื่อพัฒนาสู่การจัดการขยะชิ้นใหญ่ในเชิงคุณภาพด้วยการคัดแยกขยะชิ้นใหญ่เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ ซึ่งเป็นการใช้หลักการ ๓Rs เป็นแนวทางปฏิบัติคือ มีการลดปริมาณมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด และคัดแยกเพื่อนำกลับมาใช้ประโยชน์ จึงต้องมีการศึกษาปัจจัยของความสำเร็จในการคัดแยกขยะชิ้นใหญ่จากสำนักงานเขตที่มีแนวทางการปฏิบัติที่ดี เพื่อกำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะชิ้นใหญ่ให้สำนักเขตอื่นๆ และขยายผลสู่การปฏิบัติให้กับ ๕๐ เขตจะส่งผลให้ปริมาณมูลฝอยของกรุงเทพมหานครลดลงและเป็นการพัฒนาบริหารจัดการขยะชิ้นใหญ่ที่ยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน(Sustainable Development Goals : SDGs) และแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๗๕) ระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) วิสัยทัศน์ด้านที่ ๑ มหานครปลอดภัย มิติที่ ๑.๑ ปลอดภัย เศรษฐกิจ เป้าหมายที่ ๑.๑.๒ ที่มีแนวคิดขยะเหลือศูนย์ (Zero Waste Management) ด้วยการนำกลับมาใช้ใหม่และลดปริมาณมูลฝอย

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ เพื่อศึกษาปัจจัยของความสำเร็จ ในการบริหารจัดการขยะชิ้นใหญ่จากการคัดแยกขยะเพื่อนำมาใช้ประโยชน์จากสำนักงานเขตที่ประสบความสำเร็จ

๓.๒ เพื่อจัดทำแนวทางการคัดแยกขยะชิ้นใหญ่เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ให้กับสำนักงานเขต

๔. เป้าหมาย

๔.๑ ได้ทราบปัจจัยของความสำเร็จของการคัดแยกขยะชิ้นใหญ่เพื่อนำมาใช้ประโยชน์

๔.๒ ได้แนวทางการคัดแยกขยะชิ้นใหญ่เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ และเพิ่มประสิทธิภาพการนำมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่

๕.แนวคิด/หลักการที่ใช้ในการศึกษา

เพื่อให้การศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะชิ้นใหญ่ด้วยการคัดแยกขยะชิ้นใหญ่เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ไปตามวัตถุประสงค์และบรรลุเป้าหมาย ผู้จัดทำรายงานได้นำแนวคิดและทฤษฎีประกอบการศึกษา ดังนี้

๕.๑ ความหมายของหลักการ ๓ช หรือ ๓Rs

กรมควบคุมมลพิษ (๒๕๖๑) หลักการ ๓ช หรือ ๓R เป็นแนวคิดและแนวทางในการปฏิบัติเพื่อการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า สามารถช่วยลดปริมาณขยะให้น้อยลง ด้วยหลักการ ๓ช หรือ ๓R ประกอบด้วย

- ใช้น้อยหรือลดการใช้ (Reduce : R แรก) หมายถึง การลดปริมาณการใช้ลงโดยใช้เท่าที่จำเป็น หลีกเลี่ยงการใช้ของฟุ่มเฟือยเพื่อลดการสูญเปล่าและลดปริมาณมูลฝอยให้มากที่สุดเช่น การใช้ตะกร้าหรือถุงผ้าในการจับจ่ายซื้อของเพื่อลดปริมาณพลาสติก ซึ่งกำจัดยาก การใช้แก้วส่วนตัว

แทนการใช้แก้วครั้งเดียวแล้วทิ้ง การใช้ปืนโตหรือกล่องใส่อาหารเพื่อลดการใช้โฟมบรรจุอาหารซึ่งย่อยสลายยาก เป็นต้น

- ใช้ซ้ำ (Reused: R ที่สอง) หมายถึง การนำของเสียบรรจุภัณฑ์หรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้อีกโดยไม่ผ่านขบวนการแปรรูปหรือแปรสภาพ เช่น การใช้กระดาษสองหน้า การใช้ถ่านไฟฉายแบบชาร์จใหม่ได้ การใช้สินค้ามือสอง เป็นต้น

- ใช้แปรรูป หรือแปรรูปใช้ใหม่ หรือรีไซเคิล (Recycle: R ที่สาม) หมายถึง การนำ ขยะรีไซเคิล ของเสียบรรจุภัณฑ์หรือวัสดุเหลือใช้มาแปรรูปเป็นวัตถุดิบใน เช่น การนำกระป๋องอลูมิเนียมมาหลอมเป็นขาเทียม การนำกล่องเครื่องดื่มยูเอชทีมาแปรรูปเป็นลังคา การนำกระดาษมาแปรรูปเป็นกล่องทิชชู การนำขวดพลาสติกใส (PET) มาแปรรูปเป็นเสื้อ เป็นต้น

๕.๒ แนวคิดเรื่องการจัดการความรู้ (Knowledge Management)

การจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) คือการรวบรวมความรู้ที่กระจัดกระจายอยู่ที่ต่างๆ ในตัวบุคคลหรือเอกสาร มารวมไว้ที่เดียวกันทำให้เกิดการคิดค้น เรียนรู้ สร้างความรู้ใหม่ๆ หรือเป็นช่องทางให้คนเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ จะส่งผลให้สามารถพัฒนางานได้สัมฤทธิ์ผล ความรู้ สามารถแบ่งได้เป็น ๒ ประเภท ได้แก่

๕.๒.๑ ความรู้แบบฝังลึก (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ไม่สามารถอธิบายโดยใช้คำพูดได้ มีรากฐานมาจากการกระทำและประสบการณ์ มีลักษณะเป็นความเชื่อ ทักษะ ต้องการฝึกฝนเพื่อให้เกิดความชำนาญ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้ง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์

๕.๒.๒ ความรู้ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวมถ่ายทอดได้โดยผ่านวิธีต่าง ๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่าง ๆ

ความรู้ทั้งสองประเภทยังมีความสัมพันธ์ที่ต้องอาศัยซึ่งกันและกัน และสามารถแปรเปลี่ยนการถ่ายทอดตามกลไกต่างๆ เช่น การถ่ายทอดความรู้ การประสานความรู้ และการสื่อสารด้วยคำพูด

กระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วย ๗ ขั้นตอน ดังนี้

๑. การบ่งชี้ความรู้ เป็นการพิจารณาองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการบรรลุวิสัยทัศน์พันธกิจ เป้าหมายขององค์กร และพิจารณาว่าองค์กรมีองค์ความรู้นี้หรือยังอยู่ในรูปแบบใด และอยู่ที่ใคร

๒. การสร้างและแสวงหาความรู้ เป็นการสร้างความรู้ใหม่ แสวงหาความรู้จากภายนอก การรักษาความรู้เก่า กำจัดความรู้ที่ใช้ไม่ได้แล้ว

๓. การจัดความรู้ให้เป็นระบบ เป็นการวางโครงสร้างความรู้ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเก็บความรู้ อย่างเป็นระบบในอนาคต

๔. การประมวลและกลั่นกรองความรู้ เป็นการปรับปรุงรูปแบบเอกสารให้เป็นมาตรฐาน ใช้ภาษาเดียวกัน ปรับปรุงเนื้อหาให้สมบูรณ์

๕. การเข้าถึงความรู้ เป็นการทำให้ผู้ใช้ความรู้นั้นเข้าถึงความรู้ที่ต้องการได้ง่ายและสะดวก เช่น การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ บอร์ดประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

๖. การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ ทำได้หลายวิธีการ โดยกรณีเป็น Explicit Knowledge อาจจัดทำเป็นเอกสาร ฐานความรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ หรือกรณีเป็น Tacit Knowledge อาจจัดทำเป็นระบบ ทีมข้ามสายงาน กิจกรรมกลุ่มคุณภาพและนวัตกรรม ชุมชนแห่งการเรียนรู้ ระบบพี่เลี้ยง การสับเปลี่ยนงาน การยืมตัว เวทีแลกเปลี่ยนความรู้ เป็นต้น

๗. การเรียนรู้ เป็นนำความรู้ไปใช้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ใหม่ และหมุนเวียนต่อไปอย่างต่อเนื่อง และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย ตัดสินใจ แก้ปัญหา และปรับปรุงองค์กร

๕.๓ แนวคิด Positive Deviance (PD)

ดร. ภิญญู รัตนาพันธ์ วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้เขียนบทความนำเสนอเครื่องมือใหม่ที่ใช้สำหรับการพัฒนาองค์กร (Organization Development) ที่เรียกว่า Positive Deviance (PD) ซึ่งเป็นกระบวนการค้นหาบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมความสามารถ หรือกลยุทธ์ที่ทำให้ตนเองสามารถแก้ปัญหาได้ดีกว่าคนอื่นๆ ทั้งๆที่อยู่ในสภาวะหรือมีอุปสรรคเดียวกัน ในขณะที่คนในองค์กรส่วนใหญ่ทำไม่ได้ เมื่อค้นพบแล้วสามารถถอดแบบความสำเร็จ เพื่อนำมาสร้างการเปลี่ยนแปลงให้กับองค์กร หรือสังคมได้อย่างยั่งยืนโดยลดการพึ่งพิง จากผู้เชี่ยวชาญภายนอก เนื่องจากมีสมมติฐานว่าในชุมชนหรือองค์กร รู้ปัญหาภายใน สามารถจัดการทรัพยากรที่ตนเองมีอยู่ และร่วมกันแก้ปัญหาของชุมชนและค้นพบการปฏิบัติที่นำไปสู่ความสำเร็จ โดยมีกระบวนการวิจัย ๗ ขั้นตอน คือ

๑. การเชื่อเชียว เป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญ ที่ต้องมีการประชุมของกลุ่มคนที่ต้องแก้ไขปัญหาทำให้มีคนในชุมชนรู้สึกความเป็นเจ้าของกระบวนการแก้ไขปัญหาที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ

๒. การนิยามปัญหา ชุมชนต้องเป็นศูนย์กลางในการค้นหาประเด็นปัญหาด้วยตนเองโดยคนชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและกำหนดหน้าที่ของผู้ดำเนินการอย่างชัดเจน พร้อมทั้งมีการผู้รวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อกำหนดตัวชี้วัด และใช้ตัวเลขที่ได้ประกอบการแก้ปัญหาและวัดความก้าวหน้าของการดำเนินการได้

๓. ค้นหาคนหรือกลุ่มคนที่สามารถแก้ปัญหาที่ดีกว่าคนอื่นๆ โดยอาศัยการศึกษาข้อมูล และการสังเกตจากวิธีการปฏิบัติ

๔. ค้นหาแนวทางการปฏิบัติหรือพฤติกรรมที่ส่งผลต่อความสำเร็จ เรียกว่าการสืบค้นหาวิธีการแก้ปัญหาที่นำไปสู่ความสำเร็จ (Positive Deviance Inquiry) เกิดจากคนในชุมชนโดยไม่มีผู้เชี่ยวชาญภายนอกร่วมดำเนินการ

๕. การออกแบบวิธีการปฏิบัติ เมื่อชุมชนหรือองค์กรได้วิธีการสู่ความสำเร็จแล้ว จะมีการพิจารณาร่วมกันเลือกรูปแบบที่ได้เป็นอย่างดี (Best Practice) และวางแผนขยายผลสู่ชุมชนอื่นให้เป็นต้นแบบนำปฏิบัติ โดยเน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

๖. การติดตามและประเมินผล โดยเลือกใช้เครื่องมือประเมินผลที่ใช้เหมาะสมกับสภาพของชุมชน เช่น รูปภาพ และเครื่องมือที่เหมาะสม เป็นการลดอุปสรรคสำหรับชุมชนที่มีทักษะการอ่านน้อย โดยชุมชนสามารถเห็นความก้าวหน้าของโครงการ เมื่อเทียบกับเป้าหมาย ทำให้มีโอกาสเกิดพฤติกรรม ทักษะและความเชื่อใหม่ๆ ได้มากขึ้น

๗. การขยายผลสู่มิติที่ใหญ่ขึ้น โดยผ่านการประสานของนักวิจัย หรือที่ปรึกษานักพัฒนาองค์กร โดยกระบวนการค้นหา Positive Deviance (PD) ของชุมชนเป็นประเด็นสำคัญต่อการยอมรับพฤติกรรม ทักษะและความรู้ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น

๕.๔ การวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis)

เป็นเครื่องมือในการประเมินสถานการณ์สำหรับองค์กรหรือโครงการช่วยผู้บริหารในการกำหนดจุดแข็ง (Strength) และจุดอ่อน (Weakness) จากสภาพแวดล้อมภายใน รวมทั้งการประเมินโอกาส (Opportunity) และอุปสรรค (Threat) จากสภาพแวดล้อมภายนอก ตลอดจนผลกระทบที่มีศักยภาพจากปัจจัยเหล่านี้ต่อการทำงานขององค์กร การวิเคราะห์ จุดอ่อน เพื่อให้รู้ตนเอง รู้จักสภาพแวดล้อมภายในได้อย่างชัดเจน ส่วนการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรค และการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ภายนอกองค์กร จะช่วยให้ผู้บริหารขององค์กรทราบถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งสิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้วและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต รวมทั้งผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ที่มีต่อองค์กร ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการกำหนดวิสัยทัศน์ การกำหนดกลยุทธ์และการดำเนินตามกลยุทธ์ขององค์กรที่เหมาะสมต่อไป

องค์ประกอบของ SWOT ประกอบด้วย

๕.๔.๑ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (SW)

- S คือ Strength (จุดแข็ง) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ภายใน องค์กรนั่นเอง ว่าปัจจัยใดภายในองค์กรที่เป็นข้อได้เปรียบหรือจุดเด่นขององค์กรควรนำมาใช้ในการพัฒนาองค์กรได้ และควรดำรงไว้เพื่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กร

- W คือ Weakness (จุดอ่อน) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ภายในองค์กรนั้น ๆ ว่าปัจจัยใดภายในองค์กรที่เป็นจุดด้อย ข้อเสียเปรียบขององค์กรที่ควรปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือขจัดให้หมดไปอันจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กร

๕.๔.๒ การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (OT)

- O คือ Opportunities (โอกาส) เป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัยภายนอกองค์กรมีปัจจัยใดที่สามารถส่งผลกระทบต่อประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินการขององค์กรในระดับมหภาค และองค์กรสามารถฉกฉวยข้อดีเหล่านี้มาเสริมสร้างให้หน่วยงานเข้มแข็งขึ้นได้

- T คือ Threats (อุปสรรค) เป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัยภายนอกองค์กรปัจจัยใดที่สามารถส่งผลกระทบในระดับมหภาค ในทางที่จะก่อให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่ง องค์กรจำต้องหลีกเลี่ยงหรือปรับสภาพองค์กรให้มีความแข็งแกร่งพร้อมที่จะเผชิญแรงกดดันดังกล่าวได้

จากการศึกษาสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กรดังกล่าวข้างต้น เพื่อวิเคราะห์ การศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะชิ้นใหญ่ด้วยการคัดแยกขยะชิ้นใหญ่เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ และพิจารณาถึงปัจจัยความสำเร็จ ทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้แสดงรายละเอียดการวิเคราะห์ในตาราง SWOT Analysis ดังนี้

ตารางที่ ๑ แสดงการวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis) ต่อการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการ ขยะชิ้นใหญ่ ; การคัดแยกขยะชิ้นใหญ่เพื่อนำมาใช้ประโยชน์

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<p>๑. มีนโยบายและแผนปฏิบัติงานการจัดเก็บขยะชิ้นใหญ่ที่ชัดเจน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตามนโยบายของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ๕ นโยบายทันใจนโยบายที่ ๑ สะอาด (CLEAN) : บ้านเมืองสะอาด การบริหารใสสะอาด - สำนักงานเขต จัดทำโครงการนัดเวลาทิ้ง นัดเวลาเก็บ ขยะชิ้นใหญ่ (ของเหลือใช้) และแผนการปฏิบัติงานจัดเก็บขยะชิ้นใหญ่ประจำปี <p>๒. มีจำนวนเจ้าหน้าที่เพียงพอสำหรับปฏิบัติงานให้บริการจัดเก็บขยะชิ้นใหญ่</p>	<p>๑. ขาดการบริหารจัดการคัดแยกขยะชิ้นใหญ่เพื่อนำไปใช้ประโยชน์</p> <p>๒. ขาดเจ้าหน้าที่ผู้มีความรู้และทักษะการซ่อมแซม ประดิษฐ์ขยะชิ้นใหญ่เพื่อนำไปใช้ประโยชน์</p>
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
<p>๑. ขยะชิ้นใหญ่สภาพดีถูกนำมาเป็นทรัพยากรเพื่อซ่อมแซมหรือนำไปใช้ประโยชน์</p> <p>๒. สอดคล้องแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี ตามแนวคิดขยะเหลือศูนย์ นำกลับมาใช้ใหม่และลดปริมาณมูลฝอย</p>	<p>๑. ขยะชิ้นใหญ่มีความหลากหลายทั้งชนิด ประเภทของวัสดุและ สภาพการชำรุด</p> <p>๒. ประชาชนขาดความตระหนักในการทิ้งมูลฝอยให้ถูกประเภทมูลฝอย ตามวันที่ให้บริการจัดเก็บและยังมีการลักลอบการทิ้งขยะชิ้นใหญ่</p>

จากการวิเคราะห์ (SWOT Analysis) ผู้ศึกษาพบว่า สภาพแวดล้อมภายในต่อการ การศึกษาแนวทางการพัฒนาการขยะชิ้นใหญ่จากการคัดแยกขยะเพื่อนำมาใช้ประโยชน์มีจุดแข็งคือมี นโยบายและแผนปฏิบัติงานการจัดเก็บขยะชิ้นใหญ่ที่ชัดเจนและจุดอ่อน คือขาดการบริหารจัดการคัดแยกขยะชิ้นใหญ่เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ที่เป็นรูปธรรมและขาดเจ้าหน้าที่ผู้มีความรู้และทักษะ ซ่อมแซม หรือไม่สามารถนำชิ้นส่วนที่คัดแยกมาใช้ประโยชน์ได้ ทำให้เสียโอกาสในการใช้ประโยชน์ และไม่สามารถลดปริมาณมูลฝอยที่แหล่งกำเนิดได้ จึงใช้แนวคิด Positive Deviance (PD)

รายละเอียด	ปีงบประมาณ ๒๕๖๔											
	ต.ค	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ	มี.ค	เม.ย	พ.ค	มิ.ย	ก.ค	ส.ค	ก.ย
จัดเตรียมแบบสัมภาษณ์ ผู้ที่เกี่ยวข้อง (key informant)			↔									
คัดเลือกพื้นที่ศึกษา			↔									
ประสานงานเพื่อลงพื้นที่ ศึกษา				↔								
ลงพื้นที่เพื่อสัมภาษณ์ และสังเกตการณ์				↔	↔							
รวบรวมและวิเคราะห์ ข้อมูลจากการลงพื้นที่						↔	↔					
สรุปผลปัจจัยความสำเร็จ การศึกษาจากการลงพื้นที่								↔	↔			
จัดทำแนวทางฯและ ข้อเสนอแนะ									↔	↔		
นำแนวทางการพัฒนาฯ ไปปรับใช้ในการปฏิบัติ กับสำนักงานเขต										↔	↔	↔
ติดตามและประเมินผล											↔	↔

๗. ประโยชน์จากการศึกษา

๗.๑ ขยะชิ้นใหญ่ที่ประชาชนนำมาทิ้งมีการคัดแยกและนำมาใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมเป็นการสนับสนุนนโยบายลดและแยกขยะจากต้นทาง และประหยัดงบประมาณในการกำจัดมูลฝอย

๗.๒ สำนักงานเขตสามารถนำแนวทางการคัดแยกขยะชิ้นใหญ่มาพัฒนาปรับใช้ให้เหมาะสมพื้นที่ เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการนำมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่

๘. งบประมาณ

ใช้งบประมาณตามปกติของหน่วยงาน

๙. แนวทางการติดตามประเมินผล

การติดตามและประเมินผลการทำงานการโดยใช้ตัวชี้วัดของระดับผลผลิต (Output) มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ แสดงตัวชี้วัดของผลผลิต ผลลัพธ์ และการติดตามประเมินผลของการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะชิ้นใหญ่

เป้าหมาย/วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด	วิธีการ/เครื่องมือติดตามผล
<p><u>เป้าหมาย</u></p> <p>๑. ทราบปัจจัยของความสำเร็จจากดำเนินการคัดแยกขยะชิ้นใหญ่</p> <p>๒. ได้แนวทางการจัดการขยะ ชิ้นใหญ่จากการคัดแยกขยะชิ้นใหญ่เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ และเพิ่มประสิทธิภาพการนำมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่</p>	<p><u>ผลผลิต (Output)</u> จำนวนปัจจัยความสำเร็จจากการดำเนินการคัดแยกขยะชิ้นใหญ่</p> <p><u>ผลลัพธ์ (Outcome)</u> จำนวนสำนักงานเขตนำไปปัจจัยความสำเร็จไปพัฒนาการบริหารจัดการขยะชิ้นใหญ่</p> <p><u>ผลผลิต (Output)</u> จำนวนหรือน้ำหนักขยะชิ้นใหญ่ที่ถูกคัดแยกและนำไปใช้ประโยชน์</p> <p><u>ผลลัพธ์ (Outcome)</u> - ปริมาณมูลฝอยที่นำไปกำจัดลดลง - ประหยัดงบประมาณกำจัดมูลฝอย</p>	<p>จัดทำแนวทางการคัดแยกขยะชิ้นใหญ่เพื่อนำไปใช้ประโยชน์</p> <p>การติดตามตรวจเยี่ยมการจัดเก็บขยะชิ้นใหญ่ของสำนักงานเขต</p> <p>รายงานจำนวนหรือน้ำหนักขยะชิ้นใหญ่ที่ถูกคัดแยกเพื่อนำไปใช้ประโยชน์จากสำนักงานเขต</p> <p>รายงานปริมาณมูลฝอยที่ส่งไปกำจัดของสำนักงานเขต</p>
<p><u>วัตถุประสงค์</u></p> <p>๑. เพื่อศึกษาปัจจัยของความสำเร็จ ในการบริหารจัดการขยะชิ้นใหญ่จากการคัดแยกขยะเพื่อนำมาใช้ประโยชน์จากสำนักงานเขตที่ประสบความสำเร็จ</p> <p>๒. เพื่อจัดทำแนวทางการคัดแยกขยะชิ้นใหญ่ให้กับสำนักงานเขต</p>	<p><u>ผลผลิต (Output)</u> รายงานแนวทางการคัดแยกขยะชิ้นใหญ่เพื่อนำไปใช้ประโยชน์</p> <p><u>ผลผลิต (Output)</u> สำนักงานเขตมีแนวทางการดำเนินการฯ ไปปฏิบัติ</p> <p><u>ผลลัพธ์ (Outcome)</u> จำนวนสำนักงานเขตที่นำแนวทางฯ ไปปฏิบัติขยายผล</p>	<p>จัดทำรายงานแนวทางการคัดแยกขยะชิ้นใหญ่เพื่อนำไปใช้ประโยชน์</p> <p>การติดตามตรวจเยี่ยมการจัดเก็บขยะชิ้นใหญ่ของสำนักงานเขต</p>

๑๐. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการขยะขึ้นใหญ่เป็นการศึกษาเฉพาะในส่วน การจัดเก็บและการคัดแยกขยะขึ้นใหญ่มาใช้ประโยชน์ ซึ่งยังคงต้องดำเนินการที่ต่อเนื่อง เพื่อให้ ขยะขึ้นใหญ่มีการจัดการแบบครบวงจร จึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑๐.๑ สำนักงานเขตควรมีการจัดเก็บฐานข้อมูลประเภทและจำนวนขยะขึ้นใหญ่ที่ ถูกคัดแยกและจัดเก็บ เพื่อรอนำมาใช้ประโยชน์ในพื้นที่ จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการ

๑๐.๒ สำนักงานเขตควรมีสร้างเครือข่ายกับมูลนิธิหรือหน่วยงานการกุศล เพื่อเป็น ทางเลือกการรับบริการให้กับประชาชนทำบุญด้วยขยะขึ้นใหญ่เป็นการลดภาระให้กับสำนักงานเขต ทั้งใน ส่วนของการเก็บขนและนำส่วนที่เหลือจากการใช้ประโยชน์ไปกำจัด

๑๐.๓ สำนักสิ่งแวดล้อม ควรจัดประชุมให้กับ ๕๐ สำนักงานเขต เพื่อสร้างแรงจูงใจให้นำ แนวทางปฏิบัติการคัดแยกขยะขึ้นใหญ่ที่ประสบความสำเร็จไปปรับใช้ในพื้นที่ ซึ่งจะเกิดผลขยายผลสู่ สำนักงานเขตอื่น ๆ

๑๐.๔ สำนักสิ่งแวดล้อมควรสร้างแรงจูงใจด้วยการมอบรางวัลให้กับสำนักงานเขตที่มี การจัดการขยะขึ้นใหญ่ได้ดีและจัดประกวดสิ่งประดิษฐ์หรือแปรรูปขยะขึ้นใหญ่ที่สามารถใช้ประโยชน์ จะเป็นการส่งเสริมให้มีการพัฒนาคิดค้นสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ ที่จะเป็นการต่อยอดให้มีการคัดแยกขยะขึ้นใหญ่ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ให้มากขึ้น นอกจากนั้นยังจะเกิดการขยายผลด้านการเรียนรู้ให้กับสำนักงานเขต อื่นๆ นำไปปฏิบัติ

๑๐.๕ สำนักสิ่งแวดล้อมควรกำหนดแนวทางรวบรวมมูลฝอยส่วนที่เหลือจากการคัด แยกขยะขึ้นใหญ่ โดยเฉพาะในส่วนที่เผาไหม้ได้ เช่น เศษไม้จากเฟอร์นิเจอร์และเศษผ้า เป็นต้น โดยร่วมมือกับบริษัทเอกชนมารับมูลฝอยส่วนที่เหลือจากการคัดแยกไปใช้เป็นเชื้อเพลิงขยะ (Refuse Derived Fuel : RDF) หรือพลังงานทดแทน ซึ่งจะเป็นการลดปริมาณมูลฝอยที่กรุงเทพมหานครต้อง นำไปกำจัดและเป็นไปตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ที่สนับสนุนการ หมุนเวียนทรัพยากรที่ใช้แล้วอย่างคุ้มค่า และหลักการ ๓Rs คือการนำมูลฝอยไปใช้ประโยชน์

ภาคผนวก

แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร

เรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะชิ้นใหญ่ด้วยการคัดแยกขยะชิ้นใหญ่เพื่อนำมาใช้ประโยชน์

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสัมภาษณ์

ชื่อ- สกุล

ตำแหน่ง

หน่วยงาน

วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร

ข้อ ๑ ท่านคิดว่าการบริหารจัดการขยะมีความสำคัญอย่างไร และท่านมีแนวทางการบริหารอย่างไร

.....
.....
.....

ข้อ ๒ สาเหตุใดที่ท่านมีนโยบาย/แนวทางคัดแยกขยะชิ้นใหญ่ เพื่อนำมาใช้เป็นประโยชน์ส่วนรวมและ
ท่านทำอย่างไรเพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เข้าใจและให้ความร่วมมือ

.....
.....
.....

ข้อ ๓ สาเหตุใดที่ท่านมีนโยบาย/แนวคิดในการแปรรูปหรือประดิษฐ์ของใช้จากขยะชิ้นใหญ่มาใช้
ในพื้นที่

.....
.....
.....

ข้อ ๔ ท่านคิดว่าปัจจัยสำคัญให้เจ้าหน้าที่ของท่านสามารถนำนโยบาย/แนวคิดไปสู่การปฏิบัติ
ทั้งในส่วนของการคัดแยกและการแปรรูปหรือประดิษฐ์ของใช้จากขยะชิ้นใหญ่ได้ถูกต้อง

.....
.....
.....

ข้อ ๕ ท่านให้การสนับสนุนหรือส่งเสริมเจ้าหน้าที่ ให้สามารถแปรรูปหรือประดิษฐ์ของใช้จาก
ขยะชิ้นใหญ่อย่างไร

.....
.....
.....

ข้อ ๖ หากสำนักงานเขตอื่นๆ ต้องการประสบความสำเร็จเหมือนเขตของท่านในการจัดการขยะชิ้นใหญ่
**ในมุมมองของท่านคิดว่าปัจจัยสู่ความสำเร็จในการบริหารจัดการขยะชิ้นใหญ่ให้เกิด
ประโยชน์สูงสุดคืออะไร

.....
.....
.....

ข้อ ๗ ท่านต้องการพัฒนาต่อยอดการจัดการขยะชิ้นใหญ่ไปในทิศทางไหนและท่านต้องการรับการ
สนับสนุนจากสำนักสิ่งแวดล้อมอย่างไร

.....
.....
.....

ข้อ ๘ ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....
.....
.....
.....

แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

เรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการขยะชิ้นใหญ่ด้วยการคัดแยกขยะชิ้นใหญ่เพื่อนำมาใช้ประโยชน์

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสัมภาษณ์

ชื่อ- สกุล

ตำแหน่ง

หน่วยงาน

วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๑ ท่านคิดว่าการแยกขยะชิ้นใหญ่มีประโยชน์อย่างไร และท่านมีวิธีแยกขยะชิ้นใหญ่อย่างไร

.....

.....

.....

ข้อ ๒ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการคัดแยกขยะชิ้นใหญ่ที่ได้จากกรมปฏิบัติการ เพื่อนำมาใช้เป็นประโยชน์ส่วนรวม

.....

.....

.....

ข้อ ๓ ทำไมท่านได้รับหน้าที่นำขยะชิ้นใหญ่มาซ่อมแซมหรือนำขยะชิ้นใหญ่(ยางรถยนต์ ถังน้ำมัน เศษไม้) มาประดิษฐ์ของใช้ และท่านเรียนรู้วิธีการทำได้อย่างไร

.....

.....

.....

ข้อ ๔ ท่านได้รับประโยชน์จากการแปรรูปหรือประดิษฐ์ของใช้จากขยะชิ้นใหญ่หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

ข้อ ๕ หากเจ้าหน้าที่จากสำนักงานเขตอื่นๆ ต้องการแปรรูปหรือประดิษฐ์ของใช้จากขยะชิ้นใหญ่ เหมือนเขตของท่าน

**ในมุมมองของท่านคิดว่ามีอะไรบ้างที่สำคัญต่อการแปรรูปหรือประดิษฐ์ของใช้จากขยะชิ้นใหญ่ให้ประสบความสำเร็จ

.....

.....

.....

ข้อ ๖ ท่านมีแนวคิดแปรรูปหรือประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ จากขยะชิ้นใหญ่ หรือไม่ มีอะไรบ้าง และต้องการให้หัวหน้าของท่านสนับสนุนอย่างไร

.....
.....
.....

ข้อ ๗ ท่านมีโอกาสได้เสนอแนวคิดหรือปัญหาในการทำงานให้กับหัวหน้าของท่านทราบหรือไม่ และได้รับการตอบรับอย่างไร

.....
.....
.....

ข้อ ๘ ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....
.....
.....
.....